

CONGREGATIO
PRO INSTITUTIS VITAE CONSECRATAE
ET SOCIETATIBUS VITAE APOSTOLICAE
Prot. n. Sp.R. 2559/21

Watykan, 18 stycznia 2021 r.

Do wszystkich osób konsekrowanych

Zwracamy się do Was w przeddzień ważnego dla nas wszystkich dnia, mężczyzn i kobiet konsekrowanych, ponieważ jest on poświęcony naszemu szczególnemu powołaniu, które na różne sposoby sprawia, że jaśniej miłość Boga do mężczyzny, kobiety i całego wszechświata. Drugiego lutego, tego roku, będziemy obchodzić XXV Dzień Życia Konsekrowanego. W Bazylice św. Piotra, o godz. 17.30, papież Franciszek będzie przewodniczył celebracji Eucharystycznej, która pomimo, że będzie pozbawiona szczególnych znaków i radosnych twarzy, które jej towarzyszyły i ją rozjaśniały w poprzednich latach, będzie jak zawsze wyrazem owocodajnej wdzięczności, która charakteryzuje nasze życie.

Za pomocą tego listu pragniemy zmniejszyć fizyczny dystans, jaki pandemia narzuciła nam od wielu miesięcy, i wyrazić każdemu i każdej z Was, a także poszczególnym wspólnotom naszą bliskość i bliskość tych, którzy pracują w tej Dykasterii. Od miesięcy śledzimy wieści płynące od wspólnot z różnych narodów: mówią one o zagubieniu, o zakażeniach, o zmarłych, o trudnościach ludzkich i ekonomicznych, o pomniejszającej się liczbie instytutów, o lękach..., ale mówią także o wierności, która wystawiana jest na próbę przez cierpienie, o odwadze, o pogodnym świadectwie dawanym nawet w bólu czy niepewności, o dzieleniu się każdym utrapieniem i każdą raną, o trosce i bliskości z najmniejszymi, o miłości i służbie kosztem życia (por. *Fratelli Tutti*, rozdział II).

Nie możemy wypowiedzieć wszystkich waszych imion, ale prosimy o błogosławieństwo Pana dla każdego i każdej z Was, abyście mogli przejść od „ja” do „my”, świadomi, że „znajdujemy się w tej samej łodzi, wszyscy słabi i zdezorientowani, ale jednocześnie ważni i potrzebni, wszyscy wezwani do wspólnego wiosłowania” (Papież Franciszek, *Nadzwyczajny moment modlitwy*, piątek, 27 marca 2020 r.). Bądźcie Samarytanami tych dni, przezwyciężając pokusę pochylania się i użalania się nad sobą, albo zamykania oczu w obliczu bólu, cierpienia, ubóstwa tak wielu mężczyzn i kobiet, tak wielu narodów.

W Encyklice *Fratelli Tutti* papież Franciszek zaprasza nas do wspólnego działania, do ożywienia w każdym z nas „światowego pragnienia braterstwa” (nr 8), do wspólnego marzenia (nr 9), tak abyśmy „w obliczu różnorodnych i aktualnych sposobów eliminowania lub lekceważenia innych, potrafili odpowiedzieć nowym marzeniem o braterstwie i przyjaźni społecznej...” (nr 6).

Prosimy wszystkich, mężczyzn i kobiety konsekrowane w instytutach zakonnych, monastycznych, kontemplacyjnych, w instytutach świeckich i nowych instytutach, członkinie *ordo virginum*, pustelników, członków stowarzyszeń życia apostołskiego o umieszczenie tej Encykliki w centrum waszego życia, formacji i misji. Odtąd nie możemy ignorować tej prawdy:

wszyscy jesteśmy braćmi i siostrami, jak skądinąd modlimy się, być może niezbyt świadomie, w Ojcie nasz, ponieważ "bez otwarcia się na Ojca wszystkich ludzi, nie może być solidnych i stabilnych motywów apelu o braterstwo" (nr 272).

Encyklika ta, napisana w historycznym momencie, który sam papież Franciszek nazwał "godziną prawdy", jest cennym darem dla każdej formy życia konsekrowanego, która nie ukrywając licznych ran zadanych braterstwu, może odnaleźć w niej podłoże proroctwa.

Stoimy w obliczu nowego wezwania Ducha Świętego. Tak jak św. Jan Paweł II, w świetle nauczania o Kościele-Komunii, zachęcał osoby konsekrowane do "bycia prawdziwymi specjalistami od komunii i praktykowania jej duchowości" (*Vita consecrata*, nr 46), tak papież Franciszek, czerpiąc inspirację ze św. Franciszka, założyciela i inspiratora tak wielu instytutów życia konsekrowanego, poszerza horyzont i zaprasza nas do bycia budowniczymi powszechnego braterstwa, strażnikami wspólnego domu: ziemi i każdego stworzenia (por. Encyklika *Laudato si'*). Bracia i siostry wszystkich, niezależnie od wiary, kultury i tradycji każdego z nich, ponieważ przyszłość nie jest "jednobarwna" (*FT* nr 100), a świat jest jak wielościan, który pozwala, by jego piękno lśniło poprzez różne oblicza.

Chodzi zatem o rozpoczęcie procesów, które mają towarzyszyć, przekształcać i tworzyć; o opracowanie projektów promujących kulturę spotkania i dialogu między różnymi narodami i pokoleniami; począwszy od własnej wspólnoty powołaniowej, a skończywszy na dotarciu do każdego zakątka ziemi i każdego stworzenia, ponieważ nigdy, jak w tym czasie pandemii, nie doświadczyliśmy, że wszystko jest połączone, wszystko jest współzależne, wszystko jest powiązane (por. Encyklika *Laudato si'*).

"Snujmy marzenia jako jedna ludzkość, jako wędrowcy stworzeni z tego samego ludzkiego ciała, jako dzieci tej samej ziemi, która wszystkich nas gości, każdego z bogactwem jego wiary czy jego przekonań, każdego z jego własnym głosem, wszystkich jako braci!" (*FT* nr 8). Tak więc, w horyzoncie tego marzenia, które zostaje oddane w nasze ręce, naszej pasji, naszej wytrwałości, dzień 2-go lutego będzie również w tym roku pięknym świętem, w którym pragniemy chwalić i dziękować Panu za dar naszego powołania i misji!

Maryi, naszej Matce, Matce Kościoła, wiernej kobiecie oraz św. Józefowi, jej małżonkowi, powierzamy każda i każdego z Was w tym poświęconym mu roku. Niech wzmocni się w was żywa i kochająca wiara, pewna i radosna nadzieja, pokorna i czynna miłość.

Od Ojca i Syna i Ducha Świętego, naszego miłosiernego Boga, upraszamy błogosławieństwo dla każdego i każdej z Was.

+ *José R. Carballo*
✠ José Rodríguez Carballo, O.F.M.
Arcybiskup Sekretarz

João Braz Card. de Aviz
347
Prefekt